AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp

INDHOLDSFORTEGNELSE

Præambel

Artikel 1	Emne og formål
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	med medlemsstaterne eller i mangel af sådanne traktater
Artikel 4	Identificering af bankoplysninger
Artikel 5	Fælles efterforskningshold
Artikel 6	Anvendelse af videokonferencer
Artikel 7	Fremskyndet fremsendelse af anmodninger
Artikel 8	Gensidig retshjælp til administrative myndigheder
Artikel 9	Begrænsninger af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger og andre oplysninger
Artikel 10	Den anmodende stats anmodning om fortrolighed
Artikel 11	Konsultationer
Artikel 12	Tidsmæssig anvendelse
Artikel 13	Ikke-fravigelse
Artikel 14	Fremtidige bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne
Artikel 15	Udpegelse og underretning
Artikel 16	Geografisk anvendelsesområde
Artikel 17	Fornyet vurdering
Artikel 18	Ikrafttræden og opsigelse

Forklarende note

DEN EUROPÆISKE UNION OG AMERIKAS FORENEDE STATER,

DER ØNSKER yderligere at fremme samarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Amerikas Forenede Stater,

SOM ØNSKER at bekæmpe kriminalitet mere effektivt for at beskytte deres demokratiske samfund og fælles værdier,

DER TAGER BEHØRIGT HENSYN til enkeltpersoners rettigheder og retsstatsprincippet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at deres respektive retssystemer sikrer den tiltalte retten til en retfærdig rettergang, herunder retten til at blive dømt af en upartisk domstol, der er nedsat efter loven,

SOM ØNSKER at indgå en aftale om gensidig retshjælp i straffesager,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Emne og formål

De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at udbygge deres samarbejde og den gensidige retshjælp.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved

1. »kontraherende parter«: Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater

2. »medlemsstat«: en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

Artikel 3

Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne eller i mangel af sådanne traktater

1. Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater sikrer, at denne aftale anvendes på følgende betingelser i forhold til bilaterale traktater om gensidig retshjælp mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater, som er gældende på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden:

a) Artikel 4 anvendes med henblik på identificering af finansielle konti og transaktioner og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

b) Artikel 5 anvendes som hjemmel for oprettelsen af fælles efterforskningshold og disses indsats og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

c) Artikel 6 anvendes som hjemmel for afhøring af en person, der befinder sig i den anmodede stat, ved hjælp af videotransmissionsteknologi mellem den anmodende og den anmodede stat og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

d) Artikel 7 anvendes som hjemmel for anvendelse af hurtige kommunikationsmidler og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

e) Artikel 8 anvendes som hjemmel for gensidig retshjælp til de berørte administrative myndigheder og supplerer en eventuel allerede eksisterende beføjelse hertil i henhold til bestemmelser i bilaterale traktater.

f) Med forbehold af artikel 9, stk. 4 og 5, anvendes artikel 9 i stedet for eller i mangel af bestemmelser i bilaterale traktater, som begrænser anvendelsen af oplysninger eller bevismateriale udleveret til den anmodende stat, og som gør det muligt at stille betingelser for eller at afslå retshjælp af databeskyttelseshensyn.

g) Artikel 10 anvendes i mangel af bestemmelser i bilaterale traktater om de omstændigheder, under hvilke en anmodende stat kan kræve, at dens anmodning behandles fortroligt.

2. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at hver medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen som fastsat i denne artikel af medlemsstatens gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater.

b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som har indgået bilaterale traktater om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra a) omhandlede foranstaltninger.

c) De kontraherende parter bestræber sig på at afslutte den i litra b) omhandlede proces inden en ny medlemsstats forventede tiltrædelse eller snarest muligt derefter. Den Europæiske Union giver Amerikas Forenede Stater meddelelse om datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse.

3. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, og Amerikas Forenede Stater sikrer endvidere, at bestemmelserne i denne aftale anvendes i mangel af en gældende bilateral traktat om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at den pågældende medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen af bestemmelserne i denne aftale.

c) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som ikke har indgået bilaterale traktater om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra b) omhandlede foranstaltninger.

4. Hvis den i stk. 2, litra b), og stk. 3, litra c), omhandlede proces ikke er afsluttet senest på tiltrædelsesdatoen, finder bestemmelserne i denne aftale anvendelse i forbindelserne mellem vedkommende nye medlemsstat og Amerikas Forenede Stater fra den dato, hvor de har meddelt hinanden og Den Europæiske Union, at de har afsluttet de fornødne interne procedurer.

5. De kontraherende parter er enige om, at denne aftale kun gælder for gensidig retshjælp mellem de berørte stater. Bestemmelserne i denne aftale giver ikke ret til på en privatpersons vegne at fremskaffe, bortskaffe eller udelukke bevismateriale eller hindre udførelsen af en anmodning, og de giver heller ikke ret til at udvide eller begrænse de rettigheder, der på anden måde er hjemlet i national lovgivning.

Artikel 4

Identificering af bankoplysninger

1. a) På anmodning af den anmodende stat undersøger den anmodede stat i overensstemmelse med denne artikel straks, om bankerne på dens område er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt en identificeret fysisk eller juridisk person, der er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, er indehaver af en bankkonto eller bankkonti. Den anmodede stat meddeler straks resultatet af sine undersøgelser til den anmodende stat.

b) De foranstaltninger, der er beskrevet i litra a), kan ligeledes træffes for at identificere:

i) oplysninger vedrørende fysiske eller juridiske personer, der er dømt for eller på anden måde er indblandet i lovovertrædelser

ii) oplysninger, som andre finansieringsinstitutter end banker er i besiddelse af, eller

iii) finansielle transaktioner, som ikke vedrører konti.

2. En anmodning om oplysninger som omhandlet i stk. 1 skal omfatte:

a) oplysninger om den fysiske eller juridiske persons identitet, for så vidt disse er relevante for at kunne finde frem til sådanne konti eller transaktioner

b) tilstrækkelige oplysninger til, at den kompetente myndighed i den anmodede stat kan:

i) nære begrundet formodning om, at den pågældende fysiske eller juridiske person har været involveret i en lovovertrædelse, og at banker eller andre finansieringsinstitutter på den anmodede stats område kan være i besiddelse af de ønskede oplysninger, og

ii) fastslå, at de ønskede oplysninger vedrører den pågældende strafferetlige efterforskning eller straffesag

c) i den udstrækning det er muligt, oplysninger om, hvilken bank eller andet finansieringsinstitut der kan være involveret, samt andre oplysninger, som vil kunne medvirke til at begrænse undersøgelsens omfang.

3. Anmodninger om retshjælp i henhold til denne artikel fremsendes mellem:

a) de centrale myndigheder, der er ansvarlige for gensidig retshjælp i medlemsstaterne, eller medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 15, stk. 2, og

b) de nationale myndigheder i Amerikas Forenede Stater, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 15, stk. 2.

De kontraherende parter kan efter denne aftales ikrafttræden ved udveksling af diplomatisk note træffe aftale om at ændre de kanaler, gennem hvilke der fremsættes anmodninger i medfør af denne artikel.

4. a) Med forbehold af litra b) kan en stat i overensstemmelse med artikel 15 begrænse sin forpligtelse til at yde retshjælp i henhold til denne artikel til:

i) lovovertrædelser, der er strafbare i henhold til både den anmodede og den anmodende stats lovgivning

ii) lovovertrædelser, der kan straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst fire år i den anmodende stat og mindst to år i den anmodede stat, eller

iii) nærmere angivne grove lovovertrædelser, som er strafbare i henhold til både den anmodede og i den anmodende stats lovgivning.

b) En stat, der begrænser sin forpligtelse som omhandlet i litra a), nr. ii) eller iii), skal som et minimum gøre det muligt at identificere konti med forbindelse til terrorvirksomhed og hvidvaskning af udbytte fra en lang række grove lovovertrædelser, som er strafbare i henhold til såvel den anmodende som den anmodede stats lovgivning.

5. Retshjælp kan ikke afslås i henhold til denne artikel under henvisning til bankhemmeligheden.

6. Den anmodede stat besvarer en anmodning om fremlæggelse af oversigter over de konti eller transaktioner, der er blevet identificeret i henhold til denne artikel, i overensstemmelse med bestemmelserne i den gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller i mangel af en sådan traktat i overensstemmelse med kravene i dens nationale lovgivning.

7. De kontraherende parter træffer foranstaltninger for at hindre, at de anmodede stater pålægges usædvanligt store byrder i forbindelse med anvendelsen af denne artikel. Hvis en anmodet stat på trods heraf pålægges usædvanligt store byrder, herunder med hensyn til banker eller kommunikationskanaler som omhandlet i denne artikel, konsulterer de kontraherende parter straks hinanden for at lette anvendelsen af denne artikel og træffer herunder sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at lette byrderne i det konkrete tilfælde og i fremtidige tilfælde.

Artikel 5

Fælles efterforskningshold

1. I det omfang dette ikke allerede er gjort, træffer de kontraherende parter de nødvendige foranstaltninger, så der kan oprettes og indsættes fælles efterforskningshold på de respektive områder i den enkelte medlemsstat og Amerikas Forenede Stater med henblik på at gøre det nemmere at foretage strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, som involverer både en eller flere medlemsstater og Amerikas Forenede Stater i det omfang det anses for relevant af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

2. Procedurerne for sådanne efterforskningsholds indsats, f.eks. holdets sammensætning, opgavens varighed, hvor holdet indsættes, holdets struktur, opgaver og formål samt de nærmere betingelser for en stats holdmedlemmers deltagelse i efterforskningsaktiviteter på en anden stats område, aftales mellem vedkommende staters kompetente myndigheder med ansvar for efterforskning eller retsforfølgning af lovovertrædelser som defineret af de respektive berørte stater.

3. Disse kompetente myndigheder som defineret af de berørte stater kommunikerer direkte med hinanden med henblik på et sådant holds oprettelse og indsats, medmindre staterne måtte blive enige om andre hensigtsmæssige kommunikationskanaler, hvis der kræves en mere central koordinering af nogle eller alle aspekter på grund af sagens usædvanlige kompleksitet, store rækkevidde eller andre forhold.

4. Hvis et fælles efterforskningshold finder det nødvendigt at træffe efterforskningsmæssige foranstaltninger i en af de stater, der har oprettet holdet, kan et holdmedlem fra den pågældende stat anmode sin stats kompetente myndigheder om at træffe disse foranstaltninger, uden at de øvrige stater behøver at fremsætte en anmodning om gensidig retshjælp. Den retsnorm, der kræves, for at foranstaltningen træffes i den pågældende stat, skal være den samme som den, der gælder for statens egne indenlandske efterforskningsaktiviteter.

Artikel 6

Anvendelse af videokonferencer

1. De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne anvende videotransmissionsteknologi mellem de enkelte medlemsstater og Amerikas Forenede Stater til optagelse af vidneforklaring i en sag, hvor der kan ydes gensidig retshjælp vedrørende vidner eller sagkyndige, der befinder sig i en anmodet stat, for så vidt en sådan retshjælp ikke allerede er til rådighed. I det omfang der ikke er fastsat specifikke bestemmelser herom i denne artikel, skal de nærmere bestemmelser for denne procedure fastsættes i henhold til den relevante gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller den gældende lovgivning i den anmodede stat.

2. Medmindre den anmodende og den anmodede stat træffer anden afgørelse, afholder den anmodende stat udgifterne i forbindelse med etablering og servicering af videotransmissionen. Andre udgifter i forbindelse med ydelse af retshjælp (herunder rejseudgifter for deltagere i den anmodede stat) afholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante gældende traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater eller, hvor der ikke er en sådan traktat, som aftalt mellem den anmodende og den anmodede stat.

3. Den anmodende og den anmodede stat kan konsultere hinanden for at gøre det nemmere at finde løsninger på retlige, tekniske og logistiske problemer, som måtte opstå i forbindelse med indførelsen af anmodningen.

4. Uden at dette berører nogen kompetence i henhold til den anmodende stats lovgivning, vil vidnets eller den sagkyndiges afgivelse af bevidst falsk vidneforklaring eller anden form for foragt for retten under videokonferencen kunne straffes i den anmodede stat på samme måde, som hvis det var forekommet under en sags behandling i denne stat.

5. Denne artikel udelukker ikke anvendelse af andre midler til at optage vidneforklaring i den anmodede stat i henhold til en gældende traktat eller gældende lovgivning.

6. Denne artikel udelukker ikke anvendelse af bestemmelser i bilaterale traktater om gensidig retshjælp mellem medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, som kræver eller tillader brug af videokonferenceteknologi til andre formål end dem, der er omhandlet i stk. 1, herunder til identificering af personer eller genstande eller efterforskningsafhøringer. Hvis det ikke allerede er muligt i henhold til en gældende traktat eller gældende lovgivning, kan en stat tillade brug af videokonferenceteknologi i sådanne tilfælde.

Artikel 7

Fremskyndet fremsendelse af anmodninger

Anmodninger om gensidig retshjælp og meddelelser i forbindelse hermed kan fremsendes ved hjælp af hurtige kommunikationsmidler, bl.a. telefax eller e-post, der skal efterfølges af en formel bekræftelse, hvis den anmodede stat ønsker det. Den anmodede stat kan besvare anmodningen med samme hurtige kommunikationsmidler.

Artikel 8

Gensidig retshjælp til administrative myndigheder

1. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp til en national administrativ myndighed, der efterforsker adfærd med henblik på at strafforfølge denne adfærd eller overdrage sagen til efterforsknings- eller retsforfølgningsmyndigheden i medfør af sin specifikke administrative eller forvaltningsmæssige myndighed til at foretage en sådan efterforskning. Endvidere kan der ydes gensidig retshjælp til andre administrative myndigheder under tilsvarende omstændigheder. Gensidig retshjælp ydes ikke, hvis den administrative myndighed på forhånd skønner, at sagen ikke vil blive strafforfulgt eller overdraget til retsforfølgning.

2. a) Anmodninger om retshjælp som omhandlet i denne artikel fremsendes mellem de centrale myndigheder, der er udpeget i medfør af den gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp mellem de berørte stater, eller mellem andre myndigheder, som de centrale myndigheder måtte aftale.

b) I mangel af en traktat, fremsendes anmodninger om gensidig retshjælp mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og justitsministeriet i vedkommende medlemsstat eller et tilsvarende ministerium, som har ansvaret for fremsendelse af anmodninger om gensidig retshjælp, jf. artikel 15, stk. 1, eller mellem sådanne andre myndigheder, som aftales mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og et sådant ministerium.

3. De kontraherende parter træffer foranstaltninger for at hindre, at de anmodede stater pålægges usædvanligt store byrder i forbindelse med anvendelsen af denne artikel. Hvis en anmodet stat på trods heraf pålægges usædvanligt store byrder, konsulterer de kontraherende parter straks hinanden for at lette anvendelsen af denne artikel og træffer herunder sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at lette byrderne i det konkrete tilfælde og i fremtidige tilfælde.

Artikel 9

Begrænsninger af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger og andre oplysninger

1. Den anmodende stat må anvende alt bevismateriale og alle oplysninger, som den modtager fra den anmodede stat:

a) med henblik på strafferetlig efterforskning og retsforfølgning

b) for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod dens offentlige sikkerhed

c) i forbindelse med ikke-strafferetlige sager eller administrative sager, der har direkte forbindelse til strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning:

i) som omhandlet i litra a), eller

ii) hvor der er ydet gensidig retshjælp efter artikel 8

d) til alle andre formål, hvis oplysningerne eller beviserne er blevet gjort offentligt tilgængelige som led i den retsforfølgning, i forbindelse med hvilken de blev fremsendt, eller i en af de situationer, der er beskrevet i litra a), b) og c), og

e) til alle andre formål udelukkende efter forudgående samtykke fra den anmodede stat.

2. a) Denne artikel berører ikke den anmodede stats mulighed for at stille yderligere betingelser i en specifik sag, hvis den specifikke anmodning om retshjælp ikke kan imødekommes, medmindre der stilles sådanne betingelser. Hvis der stilles sådanne yderligere betingelser i overensstemmelse med dette litra, kan den anmodede stat anmode den anmodende stat om at oplyse, hvortil bevismaterialet og oplysningerne er blevet anvendt.

b) Generiske begrænsninger for så vidt angår retsnormerne i den anmodende stat med hensyn til behandling af personoplysninger må ikke af den anmodede stat gøres til en betingelse for fremlæggelse af bevismateriale eller oplysninger som omhandlet i litra a).

3. Hvis den anmodede stat efter videregivelsen til den anmodende stat får kendskab til forhold, der kunne begrunde, at der stilles yderligere betingelser i en bestemt sag, kan den anmodede stat tage kontakt med den anmodende stat for at aftale, i hvilket omfang bevismateriale og oplysninger kan beskyttes.

4. En anmodet stat kan anvende bestemmelser om begrænset anvendelse i den gældende bilaterale traktat om gensidig retshjælp i stedet for denne artikel, hvis dette fører til færre restriktioner med hensyn til anvendelsen af oplysninger og bevismateriale end foreskrevet i denne artikel.

5. Hvis en gældende bilateral traktat om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater på datoen for undertegnelsen af denne aftale giver mulighed for at begrænse pligten til at yde retshjælp i forbindelse med visse overtrædelser af skattelovgivningen, kan den pågældende medlemsstat i forbindelse med den udveksling af skriftlige instrumenter med Amerikas Forenede Stater, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, anføre, at den i forbindelse med sådanne lovovertrædelser fortsat vil anvende bestemmelsen om begrænset anvendelse i den pågældende traktat.

Artikel 10

Den anmodende stats anmodning om fortrolighed

Den anmodede stat bestræber sig mest muligt på at behandle en anmodning og dens indhold fortroligt, hvis den anmodende stat anmoder herom. Hvis anmodningen ikke kan udføres uden at krænke den ønskede fortrolighed, underretter den centrale myndighed i den anmodede stat den anmodende stat herom, hvorefter denne afgør, om anmodningen alligevel ønskes udført.

Artikel 11

Konsultationer

De kontraherende parter konsulterer i relevant omfang hinanden, så denne aftale kan anvendes så effektivt som muligt, og så det bl.a. bliver nemmere at løse eventuelle uoverensstemmelser med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

Artikel 12

Tidsmæssig anvendelse

1. Denne aftale finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået såvel før som efter aftalens ikrafttræden.

2. Denne aftale finder anvendelse på anmodninger om gensidig retshjælp, der er fremsat efter aftalens ikrafttræden. Artikel 6 og 7 finder dog ligeledes anvendelse på anmodninger, der er under behandling i en anmodet stat på tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

Artikel 13

Ikke-fravigelse

Med forbehold af artikel 4, stk. 5, og artikel 9, stk. 2, litra b), forhindrer denne aftale ikke, at den anmodede stat kan påberåbe sig grunde til afslag i medfør af en bilateral traktat om gensidig retshjælp eller i mangel af en sådan traktat i medfør af gældende retsprincipper, herunder hvis udførelsen af anmodningen ville kunne skade statens suverænitet, sikkerhed, grundlæggende retsprincipper eller andre væsentlige interesser.

Artikel 14

Fremtidige bilaterale traktater om gensidig retshjælp med medlemsstaterne

Denne aftale er ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, der er forenelige med denne aftale.

Artikel 15

Udpegelse og underretning

1. Hvis et andet ministerium end justitsministeriet er blevet udpeget i medfør af artikel 8, stk. 2, litra b), underretter Den Europæiske Union Amerikas Forenede Stater om denne udpegelse inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 3.

2. På grundlag af konsultationer mellem de kontraherende parter om, hvilke nationale myndigheder der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, jf. artikel 4, stk. 3, underretter de kontraherende parter hinanden om de således udpegede nationale myndigheder inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3. For så vidt angår de medlemsstater, der ikke har indgået en traktat om gensidig retshjælp med Amerikas Forenede Stater, underretter Den Europæiske Union inden udvekslingen af instrumenter Amerikas Forenede Stater om, hvilke centrale myndigheder der er udpeget i medfør af artikel 4, stk. 3.

3. De kontraherende parter underretter hinanden om alle andre begrænsninger, der gøres gældende i medfør af artikel 4, stk. 4, inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3.

Artikel 16

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse

a) i Amerikas Forenede Stater

b) for så vidt angår Den Europæiske Union:

— i medlemsstaterne

— i territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, eller i lande, der ikke er medlemsstater, men for hvilke en medlemsstat varetager andre forpligtelser med hensyn til udenrigsanliggender, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter ved udveksling af diplomatisk note, som er blevet behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat.

2. Anvendelsen af denne aftale på lande og territorier, der er omfattet efter stk. 1, litra b), kan bringes til ophør af hver af de kontraherende parter med seks måneders skriftlig varsel til den anden kontraherende part ad diplomatiske kanaler, når dette er behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

Artikel 17

Fornyet vurdering

De kontraherende parter er enige om i fællesskab at tage denne aftale op til fornyet vurdering senest fem år efter dens ikrafttræden. Den fornyede vurdering skal især tage sigte på den praktiske gennemførelse af aftalen, men kan også omhandle spørgsmål som f.eks. konsekvenserne af den videre udvikling i Den Europæiske Union på det område, som denne aftale omfatter.

Artikel 18

Ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale træder i kraft den første dag efter udløbet af den tredje måned efter den dato, hvor de kontraherende parter har udvekslet instrumenter, hvoraf det fremgår, at de har afsluttet deres interne procedurer med henblik herpå. Det skal af disse instrumenter tillige fremgå, at de handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, er afsluttet.

2. Hver af de kontraherende parter kan til enhver tid opsige denne aftale ved at meddele dette skriftligt til den anden part, idet en sådan opsigelse træder i kraft seks måneder efter datoen for meddelelsen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Washington D.C., den femogtyvende juni to tusind og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

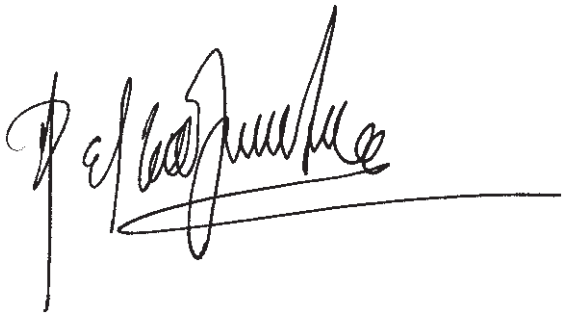

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Forklarende note til aftalen om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater

Denne note afspejler de aftaler, man er nået til enighed om for så vidt angår anvendelsen af nærmere angivne bestemmelser i den aftale om gensidig retshjælp mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »aftalen«), og som de kontraherende parter er blevet enige om.

Re artikel 8

For så vidt angår gensidig retshjælp til administrative myndigheder i henhold til artikel 8, stk. 1, pålægges der i artikel 8, stk. 1, første punktum, en forpligtelse til at yde gensidig retshjælp til anmodende administrative forbundsmyndigheder i Amerikas Forenede Stater og til medlemsstaters anmodende nationale administrative myndigheder. Ifølge andet punktum i dette stykke kan der også ydes gensidig retshjælp til andre — dvs. administrative myndigheder, der ikke er forbundsmyndigheder, eller til lokale myndigheder. Det er dog op til den anmodede stats eget skøn at anvende denne bestemmelse.

De kontraherende parter er enige om, at der i henhold til artikel 8, stk. 1, første punktum, ydes gensidig retshjælp til en anmodende administrativ myndighed, der på det tidspunkt, hvor den fremsætter anmodningen, gennemfører efterforskning eller retsforfølgning med henblik på at strafforfølge den adfærd, der efterforskes, eller overdrage sagen til de kompetente retsforfølgende myndigheder i medfør af dens lovmæssige mandat, som beskrevet yderligere nedenfor. Den omstændighed, at det på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes, overvejes at overdrage sagen til strafforfølgning, udelukker ikke, at den pågældende myndighed kan anvende andet end strafferetlige sanktioner. I forbindelse med gensidig retshjælp i medfør af artikel 8, stk. 1, kan den anmodende administrative myndighed derfor nå til den konklusion, at strafforfølgning eller overdragelse til retsforfølgning ikke vil være hensigtsmæssig. Disse mulige konsekvenser berører ikke de kontraherende parters forpligtelse til at yde retshjælp i henhold til denne artikel.

Den anmodende administrative myndighed kan dog ikke anvende artikel 8, stk. 1, til at anmode om retshjælp, medmindre det overvejes at strafforfølge eller at overdrage sagen til retsforfølgning, og heller ikke med hensyn til sager, i hvilke den adfærd, der efterforskes, ikke kan strafforfølges eller overdrages til retsforfølgning i henhold til den anmodende stats lovgivning.

Den Europæiske Union erindrer om, at aftalens genstand henhører under bestemmelserne om politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og at aftalen er indgået inden for rammerne af disse bestemmelser.

Re artikel 9

Hensigten med artikel 9, stk. 2, litra b), er at sikre, at retshjælp kun undtagelsesvis kan afslås under henvisning til databeskyttelse. En sådan situation kunne opstå, hvis det vil skabe så fundamentale problemer at skaffe de specifikke oplysninger, som den anmodende stat ønsker, at den anmodede stat finder, at dette kan begrunde et afslag som følge af væsentlige interesser, efter at den har afvejet de vigtige interesser, der indgår i den konkrete sag (dels offentlighedens interesser, herunder en sund retspleje, dels privatlivets fred). Det er derfor på forhånd udelukket, at den anmodede stat kan afslå at samarbejde ved udbredt, kategorisk eller systematisk at henvise til principperne for databeskyttelse. Det kan ikke i sig selv stilles som yderligere betingelser i henhold til artikel 9, stk. 2, litra a), at den anmodende og den anmodede stat har forskellige ordninger for beskyttelse af privatlivets fred eller personoplysninger (f.eks. at den anmodende stat ikke har noget, der svarer til en særlig registertilsynsmyndighed) eller har forskellige metoder til at beskytte personoplysninger (f.eks. at den anmodende stat anvender andre metoder end sletning for at beskytte privatlivets fred eller sikre korrektheden af de personoplysninger, der modtages af retshåndhævende myndigheder).

Re artikel 14

Ifølge artikel 14 er aftalen ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler om gensidig retshjælp mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, for så vidt sådanne aftaler er forenelige med denne aftale.

Skulle nogle af de foranstaltninger, der er omhandlet i aftalen, skabe praktiske problemer for en eller flere medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, bør sådanne problemer i første omgang så vidt muligt løses ved hjælp af konsultationer mellem den eller de berørte medlemsstat(er) og Amerikas Forenede Stater, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af de konsultationsprocedurer, der er fastsat i denne aftale. Hvis det ikke er muligt at løse sådanne praktiske problemer alene ved hjælp af konsultationer, vil det blive anset for at være foreneligt med aftalen om fremtidige bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, at der indføres en praktisk mulig alternativ mekanisme, der kan opfylde målsætningen i den konkrete bestemmelse, som ligger til grund for problemet.